

Sygn. akt III Cz 1027/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Morys – Magiera

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycielki L. P.

przeciwko dłużniczce (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o wyjawienie majątku

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 9 września 2013 r., sygn. akt VIII Co 2907/12

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1027/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 9 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Zabrzu odrzucił zażalenie dłużniczki z 29 lipca 2013 roku, albowiem nie przedłożyła ona właściwej dokumentacji wskazującej na jednoosobową reprezentację W. S. przedkładając 26 sierpnia 2013 roku tylko 2 kserokopie fragmentów odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, ale nie są one oryginałami i nie spełniają wymogów dokumentacji urzędowej. Orzeczenie to zostało oparte na przepisach art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła dłużniczka wnosząc o jego uchylenie i wskazując w uzasadnieniu, że wiedza z Krajowego Rejestru Sądowego jest notoryjną, sąd nią dysponuje, a odpis Krajowego Rejestru Sądowego jest już w aktach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Do złożenia dokumentacji wykazujących umocowanie działającego organu do reprezentowania spółki przy podjęciu pierwszej czynności procesowej obliguje art. 68 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. W roku postępowania taką pierwszą czynnością było przyjęcie stanowiska W. S. – Prezesa Zarządu dłużniczki – na posiedzeniu 6 marca 2013 roku. Wówczas też do akt został dołączony wydruk z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 27 lutego 2013 roku wykazujący umocowanie W. S. do jednoosobowej reprezentacji dłużniczki /k. 20 – 25/. Z protokołu z 6

marca 2013 roku wynika, że Sąd Rejonowy nie odebrał od Prezesa Zarządu dłużniczki wykazu majątku, gdyż nie był on na to przygotowany, dlatego też odroczono termin posiedzenia na dzień 29 kwietnia 2013 roku. Nie było więc wówczas wątpliwości, że W. S. może reprezentować dłużniczkę jednoosobowo.

W toku dalszego postępowania Sąd Rejonowy nie miał także wątpliwości, że złożony 11 marca 2013 roku wniosek o doręczenie wydanego 6 marca 2013 roku postanowienia z uzasadnieniem podpisany przez W. S. podpisała osoba uprawniona do reprezentacji spółki. Sporządzono bowiem uzasadnienie postanowienia i doręczono odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem dłużniczce 5 kwietnia 2013 roku.

Pierwsze zażalenie dłużniczka złożyła 12 kwietnia 2013 roku /k. 35/. Było ono podpisane także przez W. S. i zostało odrzucone postanowieniem z 11 lipca 2013 roku, gdyż nie dołączono właściwych dokumentów wykazujących umocowanie dłużniczki do jednoosobowej reprezentacji. Zażalenie na to postanowienie także zostało złożone przez dłużniczkę i podpisane przez W. S. i również je odrzucono z tego samego powodu.

Ostatecznie po złożeniu zażalenia 7 października 2013 roku dłużniczka, na wezwanie Sądu Rejonowego, przedłożyła 4 listopada 2013 roku wydruk z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego (z 3 listopada 2013 roku k. 75 – 80), z którego wynika, że W. S. jest uprawniony do jej jednoosobowego reprezentowania i taka sytuacja ma miejsce co najmniej od ostatniej zmiany wpisów – czyli od 15 października 2012 roku.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że aby prawidłowo ustalić, czy odrzucenie zażalenia dłużniczki dokonane postanowieniem z 9 września 2013 roku jest zasadne trzeba wpieryw ustalić, czy wzywianie jej do wykazania umocowania W. S. do reprezentacji miało swoją podstawę – czy zachodziły w tym zakresie braki formalne środka zaskarżenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego – w rozpoznawanej sprawie – reprezentacja dłużniczki została prawidłowo ustalona i wykazana na posiedzeniu 6 marca 2013 roku, gdyż przedłożono wówczas wydruk z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego z 27 lutego 2013 roku wykazujący uprawnienie W. S. do jednoosobowego reprezentowania spółki. Następnie zaś nie pojawiły się żadne informacje mające świadczyć o zmianach w zakresie reprezentacji dłużniczki. Nie było więc żadnego powodu do kolejnych wezwań dłużniczki do wykazywania dokumentami prawidłowej reprezentacji, bo cały czas w toku postępowania reprezentowała spółkę ta sama osoba. Ponadto potwierdza to złożony w listopadzie 2013 roku wydruk z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, z którego wynika, że do żadnych zmian – w okresie od lutego 2013 roku do 3 listopada 2013 roku – nie doszło. Gdyby pojawiły się jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie reprezentacji, to oczywiście należałoby je wyjaśnić, ale w rozpoznawanej sprawie brak jest takiej informacji w aktach. Gdyby zmieniły się osoby uprawnione do reprezentacji spółki to także musiałyby wykazać swoje umocowanie przy pierwszej dokonanej przez nie czynności.

Art. 68 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. obowiązuje do wykazania umocowania przy pierwszej czynności procesowej, a nie do wykazywania tegoż przy każdej czynności procesowej. Braki zażalenia – jeżeli występują – podlegają ocenie na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., a podstawę do orzekania w przypadku ich nieusunięcia stanowi art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Wpieryw jednak należy ustalić czy złożone zażalenie zawiera braki formalne, czyli uniemożliwiające nadanie sprawie prawidłowego biegu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2005 r., III UZ 29/04, OSNP 2005, Nr 11, poz. 165).

Zażalenie, podpisane przez W. S., złożone 29 lipca 2013 roku nie zawierało w załącznikach odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego lub wydruku z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego wykazującego jego umocowanie do działania w imieniu dłużniczki. Jednakże pomimo tego można było nadać mu bieg, gdyż żaden przepis nie wymagał wówczas wykazywania jego umocowania (było ono wykazane już przy pierwszej czynności procesowej 6 marca 2013 roku), a co za tym idzie mogło ono otrzymać prawidłowy bieg bez tych dodatkowych informacji i dokumentów. Nie było bowiem żadnych wątpliwości czy informacji wskazujących na zmiany w sposobie reprezentacji spółki i osób ją reprezentujących. Jedynym brakiem formalnym tego zażalenia był brak jego odpisu, ale po wezwaniu w zakreślonym terminie został usunięty.

Z powyższych względów Sąd Rejonowy nieprawidłowo zastosował przepisy regulujące odrzucenie zażalenia, albowiem wezwanie do usunięcia braków formalnych zażalenia poprzez przedłożenie dokumentu wykazującego uprawnienie do reprezentacji było niezasadne, gdyż sposób reprezentacji i osobę reprezentanta ustalono już przy pierwszej czynności procesowej, a żadne okoliczności nie wskazywały na zmiany w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Gabriela Sobczyk